

**ПРЕЗЕНТАЦІЯ НА
ТЕМУ:
МУЗИКА МИКОЛИ
ЛЕОНТОВИЧА**

● **Микола
Леонтович
(1877—1921)**

Композитор, педагог,
викладач хорової справи
Київського музично-
драматичного інституту
ім. В. М. Лисенка, автор
класичних обробок
українських народних
пісень «Щедрик-ведрик»,
«Дударик» та ін., хорових
поем «Легенда», «Моя
пісня», церковних хорів.

***Ми любимо Стеценка, Степового, Лисенка,
Кошиця, Вериківського, Козицького, але
єдиний, хто нероздільно панував у наших
душах співаків і слухачів – це Леонтович.***

***...Його творчість, як плуг, підняла
найглибший пласт народних талантів.
Леонтович розкрив очі мільйонам на красу
народної пісні.***

Павло Тичина

Біографія

Леонтович Микола Дмитрович народився 13 грудня 1877 року в селі Селевинцях у присілку Монастирьок Брацлавського повіту Подільської губернії (тепер Немирівський район на Вінничині) в родині священника Дмитра Феофановича Леонтовича.

Микола Дмитрович відіграв велику роль у розвитку української музичної культури, його життєвий та творчий шлях пов'язаний з Вінниччиною. В свій час М.Д.Леонтович організував в Тульчині, Немирові, Вінниці хорові колективи, які успішно пропагували вироблену в народному побуті благословенну хорову культуру.

Щедрик М. Леонтовича

156

Allegretto
(Один) (Всі)
Щед-рик, щед-рик, щед-рі-воч-ка, при-ле-ті-ла ла-сті-воч-ка, ста-ла со-бі
mf *ten.* *ten. pp* *simile*

ста -

ще - бе - та - ти, гос - по - да - ря ви - кли - ка - ти: "Вий - ди, вий - ди, гос - по - да - рю,
ла со - бі ще - бе -

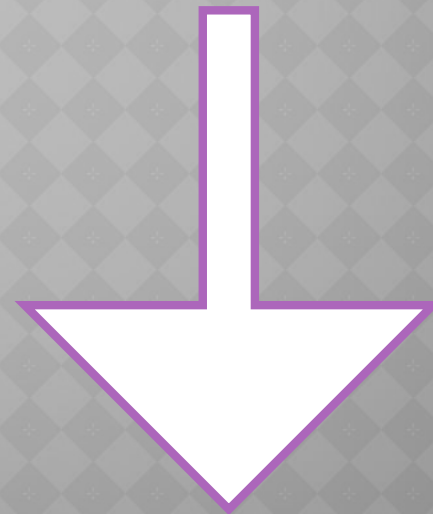
по - ди - ви - ся на ко - ша - ру, *trp*
та - ти, там о - веч - ки по - ко - ти - лись, а яг - нич - ки

на - ро - ди - лись. *mf* В те - бе то - вар весь хо - ро - ший, бу - деш ма - ти мір - ку гро - шей:
В те - бе то - вар хо - ро - ший,

ПЕРШЕ ПРОЗВУЧАННЯ ЩЕДРІВКИ 1920 Р

ЖИТТЯ КОМПОЗИТОРА

Після чотирьох років навчання в Шаргородській бурсі – з 1892 року Леонтович, як це велося за родинною традицією, стає учнем Кам'янець-Подільської семінарії.

Останні роки навчання в семінарії Микола Дмитрович вже був визнаним регентом семінаристського хору.

Після закінчення семінарії Леонтович вирішує бути світським учителем. Працює в Чуківській второкласній школі, Тиврівському духовному училищі.

Життя у Тульчині було періодом композиторської зрілості і великих звершень композитора. В 1910 році ставить фрагменти опери Лисенка “Коза-Дере́за”, створює унікальні хорові шедеври “Пряля”, “Женчи́чок-бренчи́чок”, “Козака несуть”.

У 1914 році в його доробку з’являється геніальний “Щедрик”.

Домівка ЛЕОНТОВИЧА

Смерть славетного композитора